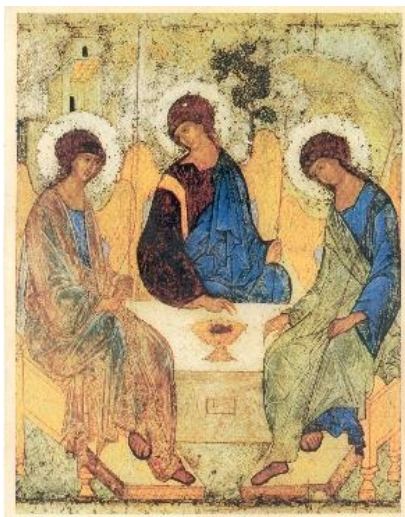

KARÁCSONYI VÁRAKOZÁS IDEJÉN

Advent negyedik vasárnapja van. A kispesti kápolnában e napon az égi jelek földi jelentéssé formálódtak. Mindazok a kommunikációs kódok, amelyek ezúttal eszközül szolgáltak egy adventi szolgálathoz, sokféleségükben is egyetlen jelentéshez kapcsolódtak: Egy az Isten. Az istentiszteleten most nem hagyományos, pontosabban nem hagyományosan egyházi népének hangzottak el. A Secret Roses (Rózsa titka) ír zenei együttes nevében is bonyolult, Krisztusra utaló szimbólumokkal fejezi ki hitvallását. A rózsza az Édenkert növénye, a szeretet isteni tulajdonságát fejezi ki az ír kereszténység jelképtárában, amely az iszlám vallásban is szeretet-szimbólum. A békés elfogadást, a lélek harmóniáját a hozzá tartozó túske együttesében érzékelteti. A rózsza is, miután elhullajtja szirmait, illatot hagy maga után, nem kell tehát szomorkodnia, ott marad az illólalajban, miként ott marad az ősszel eltűnő rózsakert is. Ezt fogalmazza meg az arab szúfista gondolat is éppúgy, ahogy a kereszténység ikonikus képei között is megtalálható: ő bennem van és

benne vagyok, mint rózsavízben a rózsza maga. A Secret Roses együttes Csepreghy Henrik vezetésével alakult a Madách Imre Gimnáziumban, s számos sikeres szereplés áll már a kamaraegyüttes mögött. A zene segítségével, azaz Isten nyelvén Jézus szavakba nem önthető, képekbe és dallamokba rejtett üzenetét szóltatta meg.

Iványi Miklós lelkész úr igehirdetésében e negyedikre felfénylő adventi vasárnapon a kiszolgáltatott Istenség arcát mutatta fel a gyülekezetnek. Istent a hívő ember gyakorta szeretné kisajátítani magának, a szeretet parancsára hivatkozva személyes szolgálójává kényszeríteni, szeretne hite által kiváltságokat szerezni, de Isten senki számára sem birtokolható. Isten a marginalitásban él, isteni kiszolgáltatottságában ragyog fel égi és földi hatalma, hogy innen emelje fel az embert az egyetemes, személyes szférán túlmutató teljességbe. Ez a teljesség népeken és nemzeteken is átívelő igazság; „ sok népből és nemzetségből jönnek el hozzá, leülnek, s együtt éneklük a bányások énekét.”

Ez az igazság formálódott rituális együttlétté e napon Kispesten is. A Mahatma Gandhi Emberi Jogi Egyesület nevében Gibril Deen mondott köszöntő szavakat, majd Mihályffy Balázs (muszlim neve szerint Abdurrahman) a Magyar Iszlám Közösség alapítója, első elnöke és sejkje, a Korán egyik magyar fordítója, közíró osztotta meg a gyülekezettel gondolatait.

Az emberek Afrikába nem cél nélkül mennek, vágyakoznak valamire - mondta -. Valamit meg akarnak szerezni belőle. A fehér ember a tulajdonlás lelki betegségével közeledett a fekete földrészhez. Pedig Isten útja a szeretet. A hit is egy. S az Isten is egy. Egyféle módon lehet hinni benne. Ez az út hozzá a szeretet. E szeretetben találjanak egymásra feketék és fehérek, vallások és nemzetek! S így a karácsony várákozásában élve minden ember ezzel az érzellemmel fogadja a jövevényt! A jövevényt, aki először „titok, idegenség”, s majdan mindenki saját lényegét ismerheti fel benne.

Végül aztán felcsendültek Kuba latin-amerikai dallamai, s éreztük, ezekben a dallamokban éppúgy kiárad közénk az Isten. Ahogy Luiso, az énekes elmondta, Kubában az Afrikából elhurcolt feketék szinkretizált zenét és szinkretizált vallást teremtettek. Így él folytonos változásban mindaz, ami változatlan. S így ünnepelhetjük, számtalan változatban Isten egylényegű igazságát is. Az ünnep a közös étkezéssel test és lélek harmonikus egységét teremti meg. A közösség számára felszolgált ebédhez a Nigériából érkező Afrikai Melody együttes zenei produkciójával teremtett feledhetetlen egzotikus hangulatot. Köszönjük, hogy együtt lehettünk velük.

